

§§ 18 og 22 finder herved Anvendelse.

Er der opnaaet Dødsformodningsdom over Arvingen, anvendes Fristen i § 17, hvis den udløber før Fristen i Stk. 1.

§ 26.

Har en Arving overlevet Arveladeren, udlægges der Arv til ham, uanset at hans Opholdssted ikke er kendt.

Reglerne i Kapitel 1 anvendes paa denne Arv.

§ 27.

Dersom en Arvings Opholdssted vel kendes, men det ikke er muligt at udbetale Arven til ham, behandles den efter Reglerne i Kapitel 1.

§ 28.

Hvis Arvingen i de i §§ 26 og 27 omhandlede Tilfælde ikke melder sig inden 10 Aar efter Arvefaldet for at modtage Arven, tages den under Skiftebehandling, som om Arvingen var død ved Fristens Udløb.

Kapitel 7.

Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser.

§ 29.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1946.

§ 30.

Har en bortblevns Arvinger før Lovens Ikrafttræden anlagt Sag, hvorunder de i Henhold til Forordning af 11. September 1839 søger sig hans Formue tilkendt til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, afgøres Sagen efter denne Forordning.

§ 31.

Reglerne i §§ 17—22 om Dødsformodnings Bortfald anvendes ogsaa, naar Arvingerne har faaet sig den bortblevnes Formue tilkendt til Ejendom efter Forordning af 11. September 1839 § 14 eller udlagt paa Skifte i Henhold til midlertidig Lov Nr. 264 af 21. Maj 1940. Fristen efter § 17 regnes fra den Begivenhed, hvorved den bortblevne formodes at være død.

Det samme gælder, naar Udbetaling til Arvingerne med Justitsministeriets Tilladelse er sket uden Iagttagelse af Reglerne i Forordning af 11. September 1839.

§ 32.

Reglerne i § 25 om den forbigaaede Arvings Retsstilling og i § 28 om Skiftebehandling af Arv, der er hensat til en Arving, anvendes ogsaa, naar Arveudlægget er sket før Lovens Ikrafttræden.

§ 33.

Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 424 af 14. September 1945 angaaende Forlængelse af visse Forældelsesfrister finder tilsvarende Anvendelse paa den Arv, som efter Reglerne i Kapitel 6 tilkommer en forbigaaet Arving.